PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA
Komisji Habilitacyjnej ds. nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o zdrowiu
dr nauk ekonomicznych Markowi Bryle
z dnia 22 września 2020 r.

Na podstawie art. 18 a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r, poz. 1789), Komisja habilitacyjna ds przeprowadzenia przewodu habilitacyjnego **dr Marka Bryły**, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 12 marca 2018 r., zebrała się w dniu 22 września 2020 roku o godz. 9.30, celem zaopiniowania wniosku w sprawie nadania bądź odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego **dr Markowi Bryle**. Obrady Komisji zorganizowano w formie wideokonferencji po uprzedniej akceptacji tej formy spotkania przez wszystkich członków Komisji w drodze komunikacji elektronicznej.

W wideokonferencji uczestniczyło sześciu członków Komisji Habilitacyjnej w składzie: **prof. dr hab. med. Piotr Lass** z Uniwersytetu Medycznego w Gdańsku (przewodniczący), **prof. dr hab. med. Krystyna Pawlas** z Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu (recenzent), **prof. dr hab. med. Andrzej Pająk** z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (recenzent), **prof. dr hab. med. Andrzej Buczyński** z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (recenzent), **prof. dr hab. med. Irena Wrońska** z Uniwersytetu Medycznego w Lublinie (członek),
dr hab. med. prof. uczelni Magdalena Kwaśniewska z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (sekretarz). Prof. dr hab. med. **Franciszek Szatko** z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (członek) nie był obecny na spotkaniu, o czym wcześniej poinformował drogą elektroniczną.

Na wstępie, Przewodniczący Komisji, **prof. Piotr Lass** przywitał wszystkich uczestników spotkania, przedstawił skład Komisji oraz harmonogram posiedzenia. Następnie Prof. Piotr Lass przypomniał, że prace komisji trwają od 28 maja 2018, streścił dotychczasowe posiedzenia i ich efekty oraz powód obecnego posiedzenia. Komisja habilitacyjna opracowała dwie uchwały w dniach 28 maja 2018 i 12 lutego 2019 odmawiające nadania stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu Panu dr n. ekonomicznych Markowi Bryle. W dniu 19 marca 2019 roku Rada Wydziału Nauk o Zdrowiu w wyniku głosowania tajnego podjęła uchwałę o odmowie nadania stopnia dr hab. n. o zdrowiu dr Markowi Bryle. W dniu 26 kwietnia 2019 roku dr Marek Bryła odwołał się od tejże uchwały. W dniu 19 czerwca 2019 roku Rada Wydziału negatywnie zaopiniowała odwołanie złożone przez dr n.

ekon. Marka Bryłę do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie odmowy nadania dr Markowi Bryle stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o zdrowiu. Następnie w dniu 27 lutego 2020 roku Centralna Komisja, po rozpatrzeniu odwołania dr. Marka Bryły z dnia 26 kwietnia 2019 r. od uchwały nr 100 Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi z dnia 19 marca 2019 r. odmawiającej nadania stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu, postanowiła uchylić zaskarżoną uchwałę Rady Wydziału, której dotyczy odwołanie i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia tej samej jednostce tj. Uniwersytetowi Medycznemu w Łodzi.

Następnie **Prof. Piotr Lass** przedstawił w skrócie działalność zawodową oraz dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Habilitanta, a także główne osiągnięcie naukowe, czyli monografię pt. „*Wykorzystanie doświadczeń akredytowanych szkół zdrowia publicznego w Stanach Zjednoczonych w kształceniu profesjonalistów zdrowia publicznego w Polsce*". Następnie Przewodniczący Komisji poprosił Recenzentów o przedstawienie swoich stanowisk i ich argumentację. Kolejno wypowiedzieli się: **prof. Krystyna Pawlas, prof. Andrzej Pająk i prof. Andrzej Buczyński.**

Prof. Krystyna Pawlas pozytywnie oceniła dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny habilitanta. Podkreśliła, że dorobek publikacyjny kandydata jest duży i bardzo dobry, o czym świadczy sumaryczna wartość IF 31,527 i 1008,76 pkt MNiSW, a także indeks Hirscha wynoszący 8.

Prof. Krystyna Pawlas stwierdziła jednak, że w odróżnieniu od tego dorobku, poziom monografii, przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe jest bardzo niski. Następnie prof. Pawlas przedstawiła obszerne fragmenty swojej recenzji stwierdzając: „Praca jest kolokwialnie to nazywając „przegadana", napisana chaotycznie, nie tylko tytuł nie odpowiada zawartości , ale i poszczególne rozdziały. Forma jest dziwną hybrydą pamiętnika, połączoną z historią zdrowia publicznego w Stanach Zjednoczonych i Europie i jak określa autor elementami pracy empirycznej w postaci przeprowadzonej analizy piśmiennictwa, analizy stron internetowych i badania wśród słuchaczy wybranych szkół zdrowia publicznego w Polsce. Elementy pamiętnika i historii zdrowia publicznego na świecie i w Polsce można znaleźć w każdym rozdziale, także w rozdziale zatytułowanym „Wnioski". Jaki sens ma przedstawienie w rozdziale pt. Definicje, przedmiot, funkcje i najważniejsze zadania zdrowia publicznego" na wielu stronach przykładów rozbudowanych informacji na temat różnych zachowań antyzdrowotnych nie przedstawiając jakie są zadania zdrowia publicznego w tym zakresie, lub przedstawia jakie czasopisma z zakresu zdrowia publicznego posiadały IF w 2015 roku. Takich zbędnych informacji dla zasadniczego tematu określonego tytułem

monografii w każdym rozdziale jest wiele. W rozdziale Kształcenie i szkolenie w dziedzinie zdrowia publicznego przedstawiając z jednej strony historie kształcenia i szkolenia w tej dziedzinie od połowy wieku do czasów współczesnych pokazał np. cykl tabel pt tytułem „Liczba pełnoetatowych (równoważniki etatowe) pracowników zdrowia publicznego na szczeblu stanu w Stanach Zjednoczonych według (...) i podobne informacje bez związku z głównym tematem monografii. W rozdziale tym jest wiele błędów nie tylko literowych czy ortograficznych, ale najpoważniejszym jest stwierdzenie „Autor niniejszego opracowania zna inny przykład: program wczesnego wykrywania raka szyjki macicy przy pomocy badań mammograficznych". Rozdział zatytułowany Słuchacze i absolwenci akredytowanych szkół zdrowia publicznego w USA zajmujący 114 stron nic lub prawe nic nie wnosi do zasadniczego tematu monografii. Podobnie jak dywagacje o czasach prehistorycznych z ok 2800 lat wstecz według mnie nic nie wnoszą do tematu rozdziału „Przyszłość akredytowanych szkół zdrowia publicznego w USA. W tym rozdziale jest więcej problemów historii zdrowia publicznego aczkolwiek już z nowszych czasów, bo z drugiej połowy XX wieku. Nie rozumiem koncepcji autora. Około 75% informacji przedstwionych w tej monografii jest zbędnych dla tematu pracy, np. jaka jest wartość merytoryczna pisania co najmniej trzy razy, ze prof. Leszek Wdowiak był krajowym konsultantem w dziedzinie zdrowia publicznego, czy tabela na ponad dwóch stronach z logami uczelni amerykańskich mających akredytację.

Rozdział zatytułowany „Materiał i metodyka" autor zaczyna od przedstawienia celów pracy, które są sformułowane dość „dziwnie", np. „cele utylitarne, polegające na uwypuklaniu tych zagadnień i rozwiązań, które mogą stanowić nie tylko przedmiot zainteresowań czytelnika, ale i być wykorzystywane na kilka sposobów (...) jako materiał dla przemyśleń i twórczej refleksji czytelników? Potem autor przedstawia historię Internetu w Polsce i w końcu elementy metodyki, by dalej przywoływać sprawy związane z historią zdrowia publicznego kończąc rozdział gdzie przeprowadzono badanie, ale nie wyjaśniając, na czym ono polegało poza stwierdzeniem, że słuchacze pisali esej? W rozdziale wyniki liczącym 14 stron autor poświęcił jedynie dużo miejsca scharakteryzowaniu uczestników badania. Pisze też co nieco o metodyce badania i szczegółowo w jakiej formie (edycyjnie) słuchacze mieli przygotować swój esej oraz jakie są zadania NFZ zgodnie z ustawą z 2004 roku. Resztę stanowią dywagacje autora, z których można się jedynie domyślić, ze dotyczyło to opinii słuchaczy na temat odpłatności/bezodpłatności świadczeń medycznych. Wyników niestety nie przedstawiono poza luźnymi wypowiedziami uczestników badania.

Na jedenastu stronach autor przedstawił jego zdaniem wnioski, które rozpoczyna historia, na prawie 9 stronach, z ostatniego mniej więcej 25-lecia. Po przeczytaniu tego dzieła nie wiem jak wykorzystano doświadczenia akredytowanych szkół zdrowia publicznego w Stanach Zjednoczonych w kształceniu profesjonalistów zdrowia publicznego w Polsce, poza informacją, ze jakiś esej ze szkoły Uniwersytetu Hawajskiego został wykorzystany na zajęciach (prawdopodobnie) z ekonomiki zdrowia w czterech jednostkach prowadzonych przez dr Marka Bryłę. Podsumowując, moim zdaniem monografia autorstwa dr marka Bryły nie spełnia kryteriów naukowej pracy badawczej. Po wnikliwej analizie przedstawionej mi do recenzji dokumentacji całokształtu dorobku p dr Marka Bryły stwierdzam, że dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora jest imponujący jak na dziedzinę zdrowia publicznego, i stanowi istotny wkład w dziedzinę nauk o zdrowiu, o czym świadczy wysoki łączny wskaźnik oddziaływania opublikowanych prac oryginalnych, jak również liczba cytowani czy indeks Hirscha, ale osiągnięcie naukowe w postaci monografii nie spełnia kryteriów naukowej pracy badawczej. Pozostałe osiągnięcia natomiast spełniają wymagania ustaw o szkolnictwie wyższym . Biorąc to pod uwagę nie jestem w stanie zaakceptować ani poprzeć wniosku dr Marka Bryły o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu.

Podsumowując, **Pani prof. Krystyna Pawlas** dodała, że w Jej opinii Pan dr Marek Bryła jest nieporadny w pisaniu prac naukowych, nie potrafi opracować wyników i wyciągnąć wniosków i stąd ostateczna ocena jest negatywna.

Następnie Przewodniczący Komisji **prof. Piotr Lass** poprosił o przedstawienie swojej opinii **Pana Profesora Andrzeja Pająka**. Prof. Andrzej Pająk na wstępie stwierdził, że osiągnięcia dydaktyczne, naukowe i organizacyjne Kandydata w kwestii ilościowej nie budzą wątpliwości. Dodał jednocześnie, że trudno jest ocenić ich jakość, gdyż np. w kontekście dydaktyki mamy informacje jedynie o liczbie przedmiotów jakie Pan dr Marek Bryła prowadził na różnych kierunkach studiów. Natomiast główne osiągnięcie Habilitanta budzi już szereg wątpliwości. Jako osiągnięcie naukowe kandydat do stopnia naukowego wskazał książkę pt. *„Wykorzystanie doświadczeń akredytowanych szkół zdrowia publicznego w Stanach Zjednoczonych w kształceniu profesjonalistów zdrowia publicznego w Polsce”*. Książka zawiera 810 stron tekstu. Pierwszy rozdział, który nosi tytuł „Wprowadzenie” ma 41 stron i zaczyna się od informacji, które sugerują systematyczny przegląd bazy MEDLINE, który zakończył się wyborem 2321 prac. Liczba ta jest równa liczbie pozycji piśmiennictwa podanej na końcu opracowania, jednak na liście piśmiennictwo można wskazać pozycje, których nie ma w bazie MEDLINE. Poza informacją, że 2321 prac zostało wybranych z

szerszego zbioru prac dobranych na podstawie hasła „school of public health" nie ma dostatecznych podstaw do uznania, ze dalsza część pracy, która ma charakter poglądowy, jest oparta na kompletnym materiale dobranym według ściśle określonego klucza i kryteriów jakości. Można jednak przyjąć, że autor nie aspiruje do nadania książce takiej rangi, gdyż w rozdziale, który traktuje o metodach, stwierdza, że za najważniejsze źródła informacji uważa „[...] podręczniki, skrypty, monografie, encyklopedie, leksykony, akty prawne itd.". Dalsza część rozdziału w większości traktuje o demografii i stanie zdrowia obywateli USA i ekonomice zdrowia w Stanach Zjednoczonych, a kończą informacje statystyczne dotyczące zdrowia publicznego i ich akredytacji. Następne rozdziały , łącznie 451 stron mają również charakter wprowadzenia. Razi zbyt szerokie omówienie pojęć podstawowych, liczne odniesienia historyczne, omawianie zjawisk, takich jak katastrofy naturalne, wypadki, przemocy, terroryzmu, zachowań antyzdrowotnych, jednostek chorobowych, międzynarodowych czasopism zajmujących się problematyką zdrowia publicznego, statystyk dotyczących zatrudnienia w sektorze opieki zdrowotnej w Stanach Zjednoczonych itd., co wykracza znacznie poza ramy opracowania określone jego tytułem. Powyższe informacje przeplatają się z bardziej zbliżonymi do tytułu opracowania krótkimi opisami akredytacji szkół zdrowia publicznego, misji tych szkół, ich rankingu. Za bardziej odnoszący się do tematu pracy można uznać podrozdział pt. „Ogólna charakterystyka akredytowanych szkół zdrowia publicznego w USA ze szczególnym uwzględnieniem programów nauczania", z zastrzeżeniem , że jego pierwsza część poświęcona jest szkołom poza Stanami Zjednoczonymi, głównie w Europie. Rozdział ten jest napisany dość luźnym tekstem bez próby usystematyzowania zawartych informacji w sposób, który mógłby pozwolić na sformułowanie wniosków, które z kolei mogłyby mieć znaczenie dla nauczania zdrowia publicznego w Polsce. Poświęcając wiele uwagi sprawom o co najmniej nie pierwszorzędnym znaczeniu, autor dość powierzchownie potraktował ważne problemy. Na przykład podał w jednej z tabel, że w Stanach Zjednoczonych nadawane są 2 rodzaje stopni doktorskich, jednak nie odniósł się do problemu zawodowego tytułu doktora zdrowia publicznego, który w ostatnim czasie w Europejskim środowisku zdrowia publicznego był przedmiotem intensywnych dyskusji. Tę część pracy kończą statystyki dotyczące liczby przyjęć i liczby absolwentów amerykańskich sięgając wstecz do lat 1930. Informacje te mogą być interesujące z historycznego puntu widzenia, jednak w małym stopniu odnoszą się do zasadniczego tematu pracy jaki określono w tytule, tym bardziej, że bezwzględne liczby bez odniesienia ich do populacji ogólnej są mało przydatne do porównań. Niektóre fragmenty książki wręcz zrażają czytelnika oczekującego rzetelnej analizy naukowej. Na przykład, w

rozdziale dotyczącym przyszłości akredytowanych szkół zdrowia publicznego autor cytuje przepowiednie królowej Saby. Również w tym rozdziale autor zamieścił rozważania dotyczące spraw ogólnoświatowych i inne nie dotyczące USA i Polski, które nieszczególnie można odnieść do głównego tematu pracy.

Cele pracy zostały podane dopiero na stronie 499 w rozdziale 9 pt. „Materiał i metodyka badania" i w cytowaniu dosłownym odnośny tekst brzmi: „Cele opracowania są następujące: a. poznawczy, a więc przedstawienie, w miarę całościowo, problematyki wiążącej się z funkcjonowaniem akredytowanych szkół zdrowia publicznego w USA; b. utylitarne, polegające na uwypuklaniu tych zagadnień i rozwiązań, które mogą stanowić nie tylko przedmiot zainteresowania czytelnika, ale i być wykorzystane na kilka sposobów..." . pierwszy z celów jest niejasny i nieprecyzyjny, natomiast w drugim można dostrzec zapowiedź nienaukowego tj. opartego na subiektywnej ocenie procesu decyzyjnego co znajduje potwierdzenie w tym, że nie podano nigdzie kryteriów, na podstawie których pewne zagadnienia „uwypuklono", a pewne nie. Rozdział pt. „Materiał i metodyka" liczy 10 stron i oprócz podania celów wspomniane w nim są źródła danych tj. bezpośrednia korespondencja z 28 instytucjami, w której miały być zawarte pytania badawcze. Pytania te nie zostały zacytowane w tym rozdziale. Można się doszukać ich przykładów w kopiach dwóch listów, co pozwala na stwierdzenie, ze pytania te nie były jednolite i nie pokrywały szerokiej problematyki nauczania, a w jednym z listów zawarte są tylko pytania dotyczące ekonomiki zdrowia. W tym rozdziale znajduje się cytowane już stwierdzenie, że najważniejszym materiałem źródłowym były podręczniki, skrypty, monografie, encyklopedie, leksykony, co potwierdza wątpliwości co do kwalifikacji książki jako oryginalnej pracy naukowej w dziedzinie nauki o zdrowiu. W rozdziale przeważają informacje nieistotne dla opisu metodyki (np. opis trudności w korzystaniu z Internetu na początku lat 1990). Trudno uznać, że podana treść rozdziału odpowiada ogólnej zasadzie, że opis metod powinien pozwolić odpowiednio wykształconej osobie na replikację badania i potwierdzenie jego wyników. Szczególną pozycję w książce autora zajmuje opis badania własnego, które polegało na jakościowej ocenie 5-8 stronicowych esejów przygotowanych przez 1222 polskich studentów kierunków medycznych i ekonomicznych na kilku uczelniach. Eseje te zostały napisane w okresie dwóch dekad, tj. w latach 1998-2017, który to czas najpewniej charakteryzował się znaczną zmiennością opinii na temat zdrowia publicznego i wielu aspektów opieki medycznej, do czego autor nie odniósł się. Eseje były inspirowane krótszym niż 1 strona tekstem, opublikowanym przez autorów amerykańskich w 1994 roku. Procedura ta była stosowana na

zajęciach dla studentów zdrowia publicznego na Uniwersytecie na Hawajach i raczej przystaje do metody dydaktycznej niż do procedury w badaniu o charakterze naukowym.

W rozdziale pt. „Wyniki badania i ich omówienie", który liczy tylko 13 stron (na 810), autor podaje dość szczegółowo statystyki charakteryzujące uczestników badania, w podziale na lata badania, płeć, kierunek i rodzaj studiów, wskazuje na okoliczności badania (reforma na początku lat 1990, którą w skrócie opisuje). Następnie stwierdza, że „szczegółowe ustosunkowanie się do zagadnień zarysowanych w 1222 komentarzach [...] nie jest oczywiście możliwe" i podaje opinię: „na podkreślenie zasługuje wysoka świadomość uwarunkowań w jakich funkcjonuje system opieki zdrowotnej..." Następnie opisuje wyniki badania obcego o dalej przytacza kilka opinii studentów, które były częściej (?) wyrażane oraz przytacza 29 indywidualnych odpowiedzi. W większości te opinie nie odnoszą się ani do tytułu książki ani do przytoczonych powyżej celów badania. To samo można powiedzieć o dwóch wnioskach zamieszczonych na końcu rozdziału. Kolejny rozdział pt „Wnioski wynikające z doświadczeń akredytowanych szkół zdrowia publicznego w USA w kształtowaniu profesjonalistów zdrowia publicznego w Polsce" (11 stron), aczkolwiek najbardziej odpowiada tytułowi książki, słabo koresponduje z poprzednim i wcześniejszymi rozdziałami, a 10 wniosków zamieszczonych na jego końcu w większości nie ma dostatecznych podstaw we wcześniej podanych informacjach i należałoby je rozpatrywać w kategoriach subiektywnych opinii autora. Kilkanaście stron zajmują przykłady korespondencji ze szkołami zdrowia publicznego, która to korespondencja ma raczej charakter administracyjny i nie zawiera treści, które mogły być poddane analizie naukowej. Pozostałą część książki stanowią dwie listy 2321 pozycji piśmiennictwa, z których jedna jest ułożona w porządku alfabetycznym, a druga w formie przypisów końcowych ułożonych w kolejności cytowania. Zajmuje to 240 stron.

Reasumując książka, którą kandydat do tytułu wskazał jako swoje główne osiągnięcie stanowi przede wszystkim zbiór informacji pochodzących z literatury w znacznej części o typie podręcznikowym, ze stron internetowych oraz oficjalnych danych uzyskanych korespondencyjnie od części amerykańskich szkół zdrowia publicznego. W znacznej części informacje te pozostają w luźnym związku z tytułem pracy i podanymi jej celami, a także nie odpowiadają kryteriom oryginalnego doniesienia naukowego. Wyniki badania własnego nie spełniają kryteriów rzetelnego badania jakościowego i nie odnoszą się do tytułu i celu pracy. Wnioski końcowe stanowią również subiektywne opinie autora i nie są podparte mocnymi dowodami naukowymi. Książki nie można uznać za zwarte opracowanie oparte na systematycznym przeglądzie piśmiennictwa lub też na badaniu jakościowym, które

pozwoliłoby na sformułowanie atrakcyjnych hipotez, do których można by się odnieść w dalszych badaniach nad dydaktyką na kierunku zdrowie publiczne.

Podsumowując, kandydat do stopnia doktora habilitowanego jest ekonomistą o znacznym doświadczeniu zawodowym w zakresie zdrowia publicznego i w ekonomice zdrowia, która ma kluczowe znaczenie dla tej dziedziny nauki. Kandydat ma również doświadczenie we współpracy międzynarodowej i doświadczenie organizacyjne. Za istotne należy uznać osiągnięcia w pracy naukowej, które mają oparcie w badaniach, w których stosowano metody ilościowe, które to badania są główną podstawą niezłej oceny bibliometrycznej. Z tym dorobkiem kontrastuje książka pt. „*Wykorzystanie doświadczeń akredytowanych szkół zdrowia publicznego w Stanach Zjednoczonych w kształceniu profesjonalistów zdrowia publicznego w Polsce*" , którą kandydat do stopnia naukowego wskazał jako osiągnięcie naukowe określone w Art. 16, ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 14 marca 2003 r o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Wady tego opracowania, zostały szeroko omówione powyżej i nie można jej uznać za oryginalne opracowanie naukowe stanowiące istotny wkład w rozwój nauk o zdrowiu. W związku z tym, że nie spełniony pozostaje zasadniczy warunek określony Ustawą, nie mogę poprzeć wniosku dr n. ekon. Marka Bryły o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Następnie głos zabrał trzeci z recenzentów niniejszej rozprawy **Prof. dr hab. med. Andrzej Buczyński,** który podkreślił, że nie ma istotnych zastrzeżeń do osiągnięcia naukowego wskazanego przez Habilitanta. Prof. Buczyński stwierdził, ze ocenia monografię pozytywnie, gdyż jego zdaniem tytuł odpowiada zawartości, jest część teoretyczna i empiryczna, sumiennie przeprowadzona, dobrze opisana. W swej monografii Habilitant starał się uwzględnić dostępne mu analizy teoretyczne i empiryczne z odniesieniem do niezwykle bogatej literatury przedmiotu. Można wyróżnić w niej dwie części. Pierwszą – teoretyczne ramy problemu – opracowaną na podstawie przeglądu piśmiennictwa , która stanowi wprowadzenie w problematykę pracy, a następnie przechodzi do przedstawienia problematyki kształcenia w tej dziedzinie. Następnie Autor prowadził rozważania nad genezą akredytowanych szkół zdrowia publicznego w Stanach Zjednoczonych na tle rysu historycznego zdrowia publicznego. Jednocześnie poszerza wątek rozważań o problematykę misji akredytowanych szkół, ilustrując je konkretnymi przykładami z placówek, które zajęły najwyższe pozycje w funkcjonujących w USA rankingach uczelni wyższych. Wydaje się, ze niezwykle istotną częścią pracy jest ogólna charakterystyka akredytowanych szkół zdrowia publicznego w USA ze szczególnym uwzględnieniem programów nauczania. Część druga pracy ma charakter empiryczny i zawiera najważniejsze informacje o przeprowadzonych

badaniach własnych Kandydata. Przedstawiono w niej materiał i metodykę badania oraz podano wynikające z niego wnioski, zarówno w postaci konkluzji o charakterze ogólnym, jak i wniosków szczegółowych, mających znamiona postulatywnych propozycji , możliwych do wdrożenia, jednakże wydaje się, ze ta część pracy jest zbyt mało uwypuklona w stosunku do pierwszej części monografii. Opracowując je kandydat kierował się potrzebą dostarczenia materiału nie tylko do dyskusji, ale i potraktowania go, jako podstawy do zastanowienia się nad potrzebą i możliwościami podejmowania konkretnych działań, ukierunkowanych na podniesienie jakości kształcenia profesjonalistów zdrowia publicznego w Polsce. Zgodnie z założeniami pracy, szczególną uwagę zwrócono na dwa typy komentarzy poddanych badaniu osób: po pierwsze czy świadczenia służby zdrowia powinny być bezpłatne czy też nie, a wiec problem niezwykle istotny, zawłaszcza w świetle przekształceń systemu opieki zdrowotnej w Polsce, a po drugie, czy finansowanie opieki zdrowotnej może być traktowane jako inwestycja, a więc czy wydatki na ten cel mogą zwrócić się w przyszłości dzięki zwiększonej zdolności populacji do pracy a poprzez to do zwiększenia wydajności pracy i w konsekwencji poprawę dobrobytu.

Autor monografii uważa, ze dane zawarte w tym opracowaniu można wykorzystać w trakcie doskonalenia zasad funkcjonowania istniejących szkół zdrowia publicznego w naszym kraju jak i tych, które mogą być dopiero tworzone. Habilitant uważa, ze wiedza, jak i wyniki zawarte w monografii można praktycznie wykorzystać, jako źródło informacji dla studentów i wykładowców zgłębiających wiedzę na temat nauczania zdrowia publicznego. Prof. Andrzej Buczyński zauważył jednak, że piśmiennictwo monografii zajmuje zbyt dużo miejsca w stosunku do całości rozprawy i może utrudniać jej analizę.

Podsumowując **prof. Buczyński** podkreślił, ze dr n ekon. Marek Bryła uzyskał znaczący dorobek naukowy, istotne osiągniecia w pracy zawodowej i dydaktycznej. Wysoka wartość merytoryczna publikacji wynika nie tylko z dużej kreatywności w prowadzeniu badań naukowych, ale także pracowitości, dużego zaangażowania i umiejętności wykorzystania nowoczesnych technik badawczych oraz dobrej pracy zespołowej. Wymienione cechy Kandydata umożliwiły przeprowadzenie bardzo innowacyjnych eksperymentów badawczych. Ponadto wieloletnie doświadczenie naukowo-badawcze Kandydata umożliwiły mu odpowiedni dobór, tematyki badawczej przedstawionej w obszernej monografii oraz cyklu prac stanowiących podstawę habilitacji, a wnikliwa analiza uzyskanych wyników badań i krytyczna ich ocena świadczy, iż dr n ekon. Marek Bryła posiada umiejętności do samodzielnego prowadzenia działalności naukowej i badawczej. Osiągnięcia i aktywność naukowa oraz monografia, jak i cykl publikacji spełniają warunki określone w art. 16 Ustawy

o stopniach i tytule naukowym z dnia 14 marca 2003 roku. Biorąc pod uwagę całość dorobku naukowego, w tym także monografię i publikacje przedstawione jako dorobek stanowiący podstawę habilitacji oraz dotychczasowe osiągnięcia w działalności zawodowej i akademickiej Kandydata, z pełnym przekonaniem podtrzymuje, że dr n. ekon. Marek Bryła spełnia warunki ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk o zdrowiu. Prof. Andrzej Buczyński dodał jednocześnie, że wprawdzie monografia nie jest wolna od niedociągnięć o których wspominali inni recenzenci, ale Habilitant zebrał mnóstwo materiału, ciekawie go przedstawił, wyniki mogą być natomiast dobrym materiałem do planowania w zakresie ochrony zdrowia w Polsce, zwłaszcza w obecnych trudnych czasach pandemii. **Prof. Buczyński** zaznaczył ponadto, że należy poddawać analizie całokształt dorobku Kandydata, również publikacyjny, dydaktyczny i organizacyjny.

Po zakończeniu wypowiedzi recenzentów Przewodniczący komisji prof. Piotr Lass zapytał czy ktoś z obecnych chciałby zabrać głos. Wobec braku zgłoszeń, a także po upewnieniu się, że Habilitant nie wnioskował o głosowanie tajne, **prof. Piotr Lass** przeprowadził glosowanie jawne **za nadaniem** stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu dr Markowi Bryle.

WYNIKI GŁOSOWANIA ZA NADANIEM
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO:

Uprawnionych do głosowania: **6**

Oddano głosów: **6**

Głosów nieważnych: **0**

Głosów ważnych: **6**

w tym:

TAK: 2

NIE : 3

WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ: 1

Następnie Przewodniczący komisji Prof. Piotr Lass przeprowadził głosowanie **za odmową nadania** stopnia doktora habilitowanego nauk o zdrowiu dr n. ekon. Markowi Bryle.

WYNIKI GŁOSOWANIA ZA ODMOWĄ NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO:

Uprawnionych do głosowania: **6**

Oddano głosów: **6**

Głosów nieważnych: **0**

Głosów ważnych: **6**

w tym:

TAK: 3

NIE : 2

WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ: 1

Mając na uwadze wyniki głosowania, Komisja Habilitacyjna przedstawia Radzie Naukowej Uczelni Uniwersytetu Medycznego w Łodzi wniosek o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk o zdrowiu **dr n. ekon. Markowi Bryle**.

Następnie Przewodniczący Komisji podziękował wszystkim zebranym za udział w spotkaniu i zamknął posiedzenie.

Protokołowała

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

dr hab. n. med. prof. uczelni Magdalena Kwaśniewska

Członkowie Komisji Habilitacyjnej:

Przewodniczący: Prof. dr hab. med. Piotr Lass.....

Recenzent: prof. dr hab. med. Krystyna Pawlas.....

Recenzent: prof. dr hab. med. Andrzej Pająk.....

Recenzent: prof. dr hab. med. Andrzej Buczyński.....

Członek Komisji: prof. dr hab. med. Irena Wrońska.....

Członek Komisji: prof. dr hab. med. Franciszek Szatko .....

Sekretarz: dr hab. med. prof. uczelni Magdalena Kwaśniewska.....

Łódź, dnia 22 września 2020 roku